

[Hans Knudsen.]

være en uret ikke alene imod de mennesker, der er overenskomstmæssigt lønnet, men også mod tjenestemændene. Når alt dette er taget i betragtning, kommer i hvert fald jeg til den opfattelse, at sparebeviserne alligevel er den bedste ordning.

Ved sparebeviserne får befolkningen dækning for afgifterne, og pristallet holdes samtidig i ro. Kan vi i det hele taget finde nogen anden ordning, der løser opgaven lige så godt? Sparebeviserne er ganske vist gjort upopulære hos en del af befolkningen, bl. a. fordi visse dele af pressen har søgt at skabe den myte, at man ikke skulle kunne regne med, at sparebeviserne blev indløst. Jeg ser i lovforslaget, at den højtæredede finansminister nu vil begynde udbetalingen af sparebevisbeløbene til alle, der er fyldt 70 år. Mon der ikke netop deri ligger et bevis for, at pengene kan ventes udbetalt til den tid, der er angivet? Jeg kan ikke se rettere, end at den opsparing, der finder sted gennem sparebeviserne, er lige så god som enhver anden form for opsparing.

En ting står fast: vi kan ikke slippe de pågældende afgifter i dag, vi kan heller ikke give befolkningen dækning gennem skattelettelser, der vil indgå i forbruget. Hvilken form for dækning er der så mulighed for at yde? Jeg har ikke noget imod at drøfte en anden og bedre udvej, hvis en sådan kan anvises. Det er muligt, at sparebeviserne i stedet skulle have været en sparekassebog, lydende på sparerens eget navn og udstedt i en hvilken som helst bank eller sparekasse, blot med den klausul, at beløbet skulle være spærret så og så længe, og at de pågældende pengeinstitutter skulle lade binde et tilsvarende beløb. Jeg kan bare ikke se andet, end at en sådan ordning ville bygge på den mærkelige opfattelse, at der var mere tiltro til en bank- eller sparekassegaranti end til statens garanti. Jeg går imidlertid ud fra, at det er ordninger i den retning, man i de kommende dage ønsker at forhandle om og undersøge nærmere, og det skal vi fra vor side gerne være med til, hvis det, som nogle mener, skulle være muligt at finde frem til en anden løsning end den af den højtæredede finansminister foreslåede. Jeg tror dog ikke, det bliver en let opgave. Ved sparebeviserne er der sikret folk, at de får pengene igen, og

nu er der jo foreslået en bestemmelse, hvorefter de ældre får dem igen ved det fyldte 70. år. Jeg forstår ikke, at de partier, der har været med til at gennemføre to bundne opsparinger, kan have så mange indvendinger imod den her foreslåede ordning.

Det særlige lovforslag om beskatningen af renteforsikringer m. v. skal jeg ikke sige ret mange ord om. Det er jo blot en koordinering af de hidtidige bestemmelser om renteforsikringer og de nye bestemmelser om pristalsreguleret alderdomsforsikring og alderdomsopsparing, der blev gennemført sammen med folkepensioneringsordningen. Der kan ikke være større skattemæssige konsekvenser i, at man nu generelt undlader at beskatte bonus, så længe denne ikke kommer til udbetaling. Dette forslag kan jeg derfor også tiltræde.

Lovforslaget om fradrag for merindkomst ved beregning af statsskat ligger helt på linje med de bestemmelser, vi allerede har gennemført for det kommende skatteår. Ved nærværende forslag forlænges blot ordningen, så den kommer til at gælde også for det næste skatteår, 1958-59, altså for den merindkomst, der kan opnås i indeværende kalenderår. Dette forslag kunne godt vente til gennemførelsen af ligningsloven næste efterår, men jeg er helt enig i, at loven vil få større virkning, når skatteyderne allerede nu får klar besked om, at ordningen forlænges. Det må vist også være en given ting, at denne ordning med hensyn til merindkomsterne fremdeles skal bestå, i hvert fald indtil vi kan blive enige om noget, som er endnu bedre for de mennesker, der forøger deres indkomst.

For børnetilskuddenes vedkommende indeholder det herom foreliggende regeringsforslag stort set en uforandret forlængelse af tilskuddenes størrelse, men der er en enkelt principiel ændring i reglerne for beregningen, idet grundlaget for tilskuddene, der hidtil har været de skattepligtige indkomster, nu skal ændres til det, man kalder skala-indkomsterne; det vil sige, at der før tilskuddenes beregning skal fradrages i indkomsterne: børnefradrag, hustrufradrag, fradrag for merindkomster og vel også nedslag efter ligningslovens § 5, altså nedslaget for rentenydere og 65-årige. Dette nye princip kan jeg kun udtale tilfredshed